

Preek Van 17 december 2017 **Steven Barberien**
RARE VOGELS

Weet u wat ik heel raar vind? Mensen die een uitvaart, een doopsel, huwelijk of zelfs de zondagsviering laten afhangen van de voorganger. “O, als die de mis doet, dan ga ik niet!”

Of: “Alleen als onze kleine gedoopt wordt door pastor ‘huppeldepup’ maar anders geen doopsel...” Zeer, zeer eigenaardig...

Het evangelie zegt: “... er trad een mens op..., weliswaar een gezondene van God..., maar deze mens was niet het licht..., hij getuigde er alleen van...”

Mensen die alleen hun heil zoeken bij degenen voor wie ze sympathie hebben, komen bedrogen uit! Natuurlijk komen we op onze levensweg mensen tegen die we sympathiek vinden en die ons de weg wijzen... maar ze *zijn* niet *dé* weg! Ze kunnen je op pad zetten naar een doel, of een richting aanwijzen: ouders, familie, leerkrachten, pastores en noem maar op; ze wijzen de weg...

En van tijd tot tijd kom je iemand tegen zoals Johannes de Doper, zo’n rare vogel die je wakker schudt en je confronteert met je bestaan. Maar die ‘rare’ vogels zijn ook slechts wegbereiders... Ze kunnen voorgaan maar zijn nooit doel op zich. De Geest van God rust op hen... maar zelf zijn ze rusteloos. Altijd in de weer om door te geven wat ze van God hebben ontvangen. Vol geestkracht geven ze handen en voeten aan de Blijde Boodschap. Vol vreugde getuigen ze van de weg die je als mens kunt gaan om uit te komen bij God zelf!

Johannes had zo zijn volgelingen. Trouwe mensen die hem door dik en dun verdedigden, hem waar nodig hielpen en hem volgden, waar dan ook... Maar, Johannes liet duidelijk merken dat hun loyaliteit niet aan hem behoort maar aan Degene die komen zou, die groter, sterker, waardiger is dan hij.

Johannes toont zich hierin een echte leidsman. Hij wil mensen begeleiden en hun richting wijzen, zonder ze te binden aan zijn persoon. Ze hoeven zich alleen aan Christus te binden. Want met een doopsel van water alleen kom je er niet. Je hebt geestkracht nodig en die komt van God zelf.

In dit derde Adventsweekend, met nog slechts een week te gaan voor het Kerstmis is, mogen we onszelf de vraag stellen hoe ons geloof geworteld is in ons leven. Is het fundament daarvan een werkelijke gehechtheid aan Christus, of een goede gewoonte, of slechts loyaliteit aan de een of andere voorganger? En zijn we bereid de weg in te slaan die ons gewezen wordt? Om een leven lang op pad te gaan, zoekend totdat God ons vindt.

Want dat geloofde Johannes ook...: God komt ons tegemoet.